

τράμ

ΕΝΑ ΟΧΗΜΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1976 ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΠΡΩΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Άνδρέας Έμπειρικός

Τέσσερα Κείμενα

Οι ώρες μέσα απ' τούς ιριδισμούς και τὰ παιχνίδια ρέουν, όπως ανάμεσα στά πολυτρίχια τὰ διαυγή νερά. Και ό ρεμβασμός μέ τὰ κλειδιά του ανοίγει τούς όρίζοντες, πού άπλώνουν και άδιακόπως μεγαλώνουν, σαν κύκλοι πέτρας πού έπεσε σέ επιφάνειαν άδιατάρακτη από πράξεις φθαρτές και νόθες.

Όρθρος ή ώρα ή πρώτη. Πίσω της, ή λαγαρή πρωία, μέ δείκτες ρόδινους πού γρήγορα (θά πώ, άνέλπιστα σχεδόν) γυρίζουν και χρυσίζουν. Ένας φακός μέ άπίστευτον φωτοφράκτη άρπάζει τήν πιό γοργή στιγμή και τήν άπλώνει στην επιφάνεια μιās πλάκας λείας, εύαισθησίας εξαισίας.

Και τώρα πού άνοιξε και έκλεισε ό φωτοφράκτης σαν μάτι άδέκαστό και συνελήφθη ό χρόνος, ό ρεμβασμός αυξάνει τήν ζωή και δίδει στην κάθε εικόνα τήν κίνησιν και τήν εύελιξία πού φέρνει από τὰ θάθη μιās πηγής (τής ιδικής του) ζεστό τό πιό κρυφό της νόημα. Και ιδού πού μεταλλάσσει πλήρως τήν εικόνα, από μιá στατική στιγμή (ας πούμε καρφωμένη) τήν μετατρέπει σέ πολυκύμαντον χορόν ώρων και πλαστικών σωμάτων εύρυθμίας, σέ όντοποίησιν άπτήν και άσπαίρουσαν, παντός όράματος, πάσης επιθυμίας.

«Όκτάνα»